Dosarul nr. 1-259/26
PIGD: 1-26111852-32-1-03092026

SENTINȚĂ
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței Maria Ganganu
Grefier Chira Cristina
Cu participarea:
Procurorului Ovidiu Scutelnic
Avocatului Corneliu Plești
Inculpatului Arnăutu Radu

a judecat în ședință de judecată publică, în procedură simplificată, cauza penală privind învinuirea lui

Arnăutu Radu, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean de naționalitate, domiciliat în satul *****, raionul Hîncești, celibatar, nesupus militar, cu studii medii, șomer, fără antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La data de 03 septembrie 2026, cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central Maria Ganganu.

Examinarea cauzei s-a finalizat la data de 19 noiembrie 2026.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza a fost examinată potrivit procedurii simplificate prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală. Inculpatul a fost audiat în ședința de judecată din 14 octombrie 2026.

Partea acuzării, procurorul Ovidiu Scutelnic în dezbaterile judiciare, a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului şi ţinând cont de circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal, a solicitat aplicarea unei amenzi în cuantum de 1.000 de unități convenționale, prin aplicarea art. 80^1 Cod penal și art. 364^1.Cod de procedură penală. De asemenea, acuzarea a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare de 1.130 lei pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 281 din 02.07.2026. Corpul delict, o caret de identitate pretins a fi eliberată de autoritățile Republicii Portugheze a solicitat a fi păstrată la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acesteia.

În dezbaterile judiciare, apărătorul Corneliu Plești nu a contestat vinovăția inculpatului și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă la limita minimă de 712,5 unități convenționale, invocând recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Inculpatul Arnăutu Radu a susținut poziția apărătorului, iar în ultimul cuvânt a declarat că regretă faptele comise.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Arnăutu Radu, acţionând intenţional ilegal în interes propriu, pentru a se putea afla pe un termen nelimitat pe teritoriul Uniunii Europene, a convenit împreună şi de comun acord cu persoane necunoscute în curs de identificare, de a confecţiona pe numele său un document oficial fals care îi va acorda dreptul să se afle pe un termen nelimitat pe teritoriul Uniunii Europene, în legătură cu ce, urmărind scopul confecţionării, deţinerii şi folosirii unor asemenea documente oficiale false ce îi acordă drepturi, în circumstanţe nestabilite a furnizat complicilor săi datele sale de identitate şi imagini foto cu înfăţişarea sa facială necesare a fi utilizate la confecţionarea documentului de identitate oficial fals, după care a plecat peste hotare, unde nemijlocit a intrat în posesia blanchetei cărţii de identitate cu seria şi număr *****5 ZY3, cu termenul de valabilitate până la 02.06.2031, pretins a fi eliberată de autorităţile Republicii Portugheze pe numele său cu un termen de valabilitate până la 02.06.2031, care conţine datele sale de identitate aşa ca numele şi prenumele „ARNAUTU RADU”, în care era redată imaginea foto cu înfăţişarea sa facială, ce reprezintă un document oficial fals de importanţă deosebită cu valabilitate în interiorul şi în afara teritoriului Republicii Moldova, care certifică dreptul posesorului de a circula liber şi a se afla inclusiv pe teritoriul Comunităţii Europene pe o durată nelimitată de timp în perioada de valabilitate a actului dat, pe care nemijlocit l-a deţinut asupra sa până la 15.06.2026, în cadrul efectuării controlului de nivelul II pe sensul de intrare în Republica Moldova la care a fost supus Arnăutu Radu, asupra acestuia a fost depistat ca fiind transportată şi ascunsă în interiorul portmoneului personal o carte de identitate cu seria *****5 ZY3, pretins a fi eliberată de autorităţile Republicii Portugheze, care imediat a fost ridicată de către reprezentanţii Poliţiei de frontieră şi supusă examinării, iar potrivit concluziilor ce se conţin în conţinutul Raportului de constatare tehnico-ştiinţifică cu nr. 281 din 02.07.2026, întocmit de Direcţia expertiză a documentelor a IGPF al MAI, a fost stabilit că: „Cartea de identitate a Republicii Portugheze cu nr. *****5 ZY3, valabilă până la data de 02.06.2031, pe numele cet. Arnăutu Radu, a.n. 14.08.1990, este confecţionată din polimer cu utilizarea metodei de imprimare termosublimare la executarea plasei de fond, imaginii titularului şi rubricilor, şi cu folosirea metodei de imprimare termotransfer – textele ce completează rubricile, zona mecanolizibilă şi nu corespunde metodei de confecţionare a cărţii de identitate autentice a Republicii Portugheze”, iar potrivit corespondenţei parvenite prin intermediul DCPI al MAI de la BNC Interpol Lisabona/Portugalia, în privinţa cetăţeanului Arnăutu Radu, născut la *****, acesta nu este cunoscut în bazele de date poliţieneşti şi administrative.

Concomitent s-a stabilit că nu există nicio înregistrare privind eliberarea unei cărţi de identitate cu numărul *****de către autorităţile portugheze, fapt ce indică la acţionarea lui Arnăutu Radu contrar Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulaţie şi şedere pe teritoriul statelor membre pentru cetăţenii Uniunii şi membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 şi de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE şi 93/96/CEE;.

Astfel, de către Organul de urmărire penală acțiunile lui Arnăutu Radu au fost încadrate în baza art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi:

„*Confecționarea și deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două și mai multe persoane, în calitate de complice la confecționare și instigator, autor la deținere*”.

În şedinţă de judecată, inculpatul Arnăutu Radu**,** fiind asistat de avocat, la data de 14 octombrie 2026 a înaintat instanței o cerere privind recunoașterea integrală a vinei de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin care a solicitat instanței examinarea cauzei penale de învinuire a sa în procedură specială prevăzută de lege și anume în ordinea art. 364[1] Cod de Procedură Penală. A indicat că nu deține și nu solicită administrarea de noi probe, menționând suplimentar în conținutul cererii înaintate faptul că prezenta cerere a fost scrisă personal, benevol și nefiind silit de alte persoane, iar consecințele înaintării acesteia i-au fost explicate de către avocat, astfel îi sunt clare și le acceptă.

Avocatul inculpatului Arnăutu Radu – Corneliu Pleșca în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] CPP RM, fapt consemnat prin semnătura acestuia aplicată în conținutul cererii inculpatului.

Partea acuzării nu au obiectat împotriva cererii înaintate de inculpatul Arnăutu Radu și susținute de avocatul acestuia, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art. 364[1] CPP al RM, mai mult ca atât inculpatul a recunoscut vina și la faza urmăririi penale.

Examinând cererea înaintată de inculpatul Arnăutu Radu, instanţa a ajuns la concluzia, că cererea cu privire la examinarea cauzei penale în procedura simplificată poate fi admisă, deoarece din probele administrate rezultă, că faptele inculpatului sânt stabilite şi sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, inculpatul neavând şi alte probe.

Astfel, instanţa, constatând faptul, că din probele administrate rezultă, că faptele inculpatului pot fi stabilite şi sânt suficiente date cu privire la persoana inculpatului, pentru a permite stabilirea unei eventuale pedepse penale, a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia Arnăutu Radu vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut şi judecăţii a declarat că documentul care constituie obiectul cauzei este fals. A relatat că l-a primit în anul 2025, de ziua sa de naștere, cu titlu de cadou, de la o femeie din Ucraina cu care locuia în Germania. Pentru întocmirea documentului, i-a transmis acesteia fotografia sa, data nașterii și domiciliul, cunoscând că documentul urma să fie fals.

A precizat că femeia se numea Jana, fără a putea indica cu certitudine numele de familie, pe care și-l amintea ca fiind Litvac sau Litvic, și fără a cunoaște data nașterii acesteia. La solicitarea ei, a prezentat o fotografie alb-negru, realizată potrivit anumitor cerințe. Inițial, au convenit că documentul urma să constituie un cadou, un suvenir. Femeia a decis statul în numele căruia urma să fie întocmit documentul, fără ca inculpatul să poarte discuții cu aceasta asupra aspectului respectiv.

Inculpatul a declarat că s-a aflat aproximativ un an pe teritoriul Germaniei, fără a dispune de acte care să îi permită șederea pe teritoriul Uniunii Europene pentru întreaga perioadă. Femeia i-a comunicat că ar putea utiliza documentul pentru a rămâne mai mult timp pe teritoriul Uniunii Europene. Totodată, acesta a precizat că nu s-a interesat dacă documentul i-ar permite prelungirea perioadei de ședere, nici de calitatea lui sau de riscurile deținerii acestuia, deși cunoștea că nu era original.

A susținut că nu a prezentat documentul vreunei autorități sau altei persoane și nu l-a utilizat pentru angajare. În perioada aflării sale pe teritoriul Uniunii Europene, a lucrat în

construcții, prezentând pentru angajare pașaportul biometric. Nu a lucrat pe întreaga durată a ședерii și nu toți angajatorii acceptau să îl angajeze.

Documentul s-a aflat în posesia sa aproximativ un an și a fost depistat la trecerea frontierei prin punctul Leușeni, pe sensul de intrare în Republica Moldova. A explicat că îl avea asupra sa deoarece îl uitase în portofel și nu manifestase interes față de acesta. A declarat că regretă faptele comise și a solicitat aplicarea unei amenzi, precizând că îi cunoaște limitele, acceptă această sancțiune și are posibilitatea să o achite.

În afară de recunoașterea vinovăției de către inculpat, vina inculpatului este justificat prin următoarele probe administrate în faza de urmărire penală:

- Procesul-verbal de audiere a martorului Oboroceanu Dionisie, care audiat la etapa urmăririi penale a declarat că activează în calitate de ofițer superior la SPF „Leușeni", iar în atribuțiile sale de serviciu intră inclusiv verificarea cetățenilor, automobilelor și actelor acestora atunci când intenționau să traverseze frontiera de stat. La data de 15.06.2026, aproximativ la ora 00:10, în PTF Leușeni, pe direcția de intrare în Republica Moldova, la controlul de frontieră s-a prezentat cet. MDA Arnăutu Radu. Ulterior, în cadrul controlului de nivelul doi, asupra cet. MDA Arnăutu Radu a fost depistată o carte de identitate cu nr. *****ZY3 (PRT), pretins a fi eliberată de autoritățile portugheze la data de 02.06.2021, pe numele acestuia, care prezenta semne vizibile de falsificare, motiv pentru care a fost ulterior ridicată în vederea examinării. Acesta a mai declarat că la întrebarea sa către inculpat, cel din urmă i-ar fi comunicat că cartea de identitate pretins a fi eliberată de autoritățile portugheze a obținut-o drept cadou de la o femeie cu care locuia împreună în orașul Berlin, Germania, pe nume Jana Litvac, cu care s-a cunoscut prin intermediul platformei „Telegram".Totodată, acesta a menționat că nu cunoștea faptul că urma să primească un asemenea cadou. Susține că, pe marginea faptului a fost înștiințată unitatea de gardă a DR Vest și s-a purces la documentarea cazului, cu ridicarea imediată a cărții de identitate cu nr. *****ZY3 (PRT), pretins a fi eliberată de autoritățile portugheze la data de 02.06.2021, în vederea examinării și aprecierii legalității acesteia. În prezența cet. MDA Arnăutu Radu și a angajaților Poliției de Frontieră, cartea de identitate a fost împachetată într-un plic, sigilat și semnat." (*f.d. 38–40)*
- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 08.07.2026, înregistrat cu nr. 20268700357 (f.d. 4);
- Procesul-verbal privind controlul de frontieră din 15.06.2026 (f.d. 7);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului, întocmit la data de 15.06.2026 în punctul de trecere Leușeni 2, obiect al cercetării fiind: 1) permis de ședere cu nr. 17945203, pretins eliberat de autoritățile Portugaliei pe numele lui Arnăut Radu (f.d. 8);
- Procesul-verbal privind consemnarea explicațiilor lui Arnăutu Radu în cadrul actelor de constatare din 15.06.2026 (f.d. 9);
- Scrisoarea DCPI nr. 34/10-12459-26 din 22.06.2026 (f.d. 14);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.08.2026 (f.d. 15);
- Raportul de constatare tehnico-științifică din 01.07.2026 (f.d. 21–27).

Apreciind probele potrivit art. 101 Cod de procedură penală, instanța reține că depistarea și ridicarea documentului asupra inculpatului sunt confirmate de declarațiile martorului și actele controlului de frontieră. Caracterul neautentic al documentului rezultă din constatarea tehnico-științifică, coroborată cu informațiile comunicate prin DCPI privind inexistența unei înregistrări a eliberării acestuia de autoritățile portugheze.

Inculpatul a recunoscut că a transmis fotografia și datele sale personale pentru întocmirea documentului, cunoscând că acesta urma să fie fals, și că ulterior l-a primit și l-a păstrat. Aceste declarații se coroborează cu individualizarea documentului pe numele său și cu depistarea acestuia în portmoneul personal. Explicația privind primirea documentului ca dar nu înlătură cunoașterea caracterului fals, recunoscută expres în ședința de judecată.

Instanța distinge între explicația inițială, relatată de martor, potrivit căreia inculpatul nu cunoștea că urma să primească un asemenea cadou, și declarația judiciară în care acesta a recunoscut transmiterea datelor și cunoașterea caracterului fals al viitorului document. Constatarea intenției se întemeiază pe conținutul concret al declarației judiciare, coroborat cu probele obiective, și nu exclusiv pe recunoașterea formală a vinovăției.

Împrejurarea că, potrivit declarațiilor sale, inculpatul nu a prezentat documentul unei autorități ori unui angajator nu înlătură răspunderea pentru confecționarea și deținerea imputate.

Cooperarea descrisă în acuzație s-a concretizat în furnizarea datelor și fotografiei necesare confecționării documentului personalizat, în realizarea documentului de către celelalte persoane și în remiterea sa inculpatului, care l-a deținut cunoscând caracterul neautentic. În limitele învinuirii recunoscute și ale probelor analizate, instanța reține încadrarea conform art. 42 alin. (2), (4), (5), raportat la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru confecționarea și deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Or, analizând în coroborare declarațiile inculpatului și ale martorului Oboroceanu Dionisie, procesele-verbale privind controlul de frontieră și cercetarea la fața locului, raportul de constatare tehnico-științifică și scrisoarea Direcției Cooperare Polițienească Internaţională, instanța reține întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii imputate. Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale privind încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar obiectul material este cartea de identitate pretins eliberată de autoritățile Republicii Portugheze, caracterul fals al acesteia fiind confirmat prin constatarea tehnico-științifică și informațiile privind inexistența înregistrării eliberării documentului. Latura obiectivă se manifestă prin contribuția inculpatului la confecționarea documentului, prin transmiterea datelor personale și a fotografiei, urmată de primirea și deținerea acestuia până la depistarea sa în cadrul controlului de frontieră din 15 iunie 2026. Cooperarea cu persoana care a asigurat confecționarea și remiterea documentului, în condițiile cunoașterii caracterului său fals, fundamentează participația la confecționare și reținerea semnului calificativ al săvârșirii faptei de două sau mai multe persoane, iar păstrarea nemijlocită a documentului determină calitatea de autor al deținerii. Subiectul infracțiunii este Arnăutu Radu, persoană fizică ce a atins vârsta răspunderii penale, în privința căreia nu au fost constatate împrejurări care să excludă responsabilitatea. Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, întrucât inculpatul a recunoscut că, la transmiterea datelor și fotografiei, cunoștea că documentul urma să fie fals, acceptând ulterior primirea și deținerea acestuia.

În consecință, probele analizate susțin calificarea faptei potrivit art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu raportare la art. 42 alin. (2), (4) și (5) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța aplică criteriile prevăzute de art. 61 și art. 75 Cod penal, având în vedere natura faptei, contribuția inculpatului, durata deținerii documentului, datele personale și conduita procesuală. Lipsa antecedentelor penale este apreciată ca element al personalității inculpatului, fără a se reține automat circumstanța prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, rezervată infracțiunilor ușoare ori mai puțin grave.

Instanța reține recunoașterea vinovăției potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal iar, în temeiul art. 76 alin. (2) Cod penal, reține căința sinceră, manifestată prin exprimarea regretului și asumarea conduitei ilicite. Recunoașterea care a permis procedura simplificată produce efectul legal al reducerii limitelor de pedeapsă; aprecierea căinței sincere privește atitudinea personală a inculpatului și alegerea cuantumului concret în interiorul limitelor astfel reduse, fără o nouă reducere aritmetică pentru aceeași recunoaștere.

Solicitarea procurorului privind reținerea circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal este neîntemeiată. Infracțiunea este calificată conform art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, normă care include deja semnul săvârșirii faptei de două sau mai multe persoane. Participația invocată de acuzatorul de stat reprezintă aceeași împrejurare care a determinat încadrarea în forma agravată a infracțiunii.

Art. 77 alin. (2) Cod penal exclude considerarea concomitentă ca agravante a circumstanțelor care sunt prevăzute în Partea specială drept semne ale componenței de infracțiune. Reținerea participației încă o dată la individualizarea pedepsei ar constitui o dublă valorificare, în defavoarea inculpatului, a aceleiași împrejurări. În consecință, instanța respinge solicitarea acuzatorului de stat și nu reține circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal. Alte circumstanțe agravante nu sunt reținute.

Sancțiunea art. 361 alin. (2) Cod penal prevede amenda de la 950 la 1.500 de unități convenționale, alternativ cu închisoarea de la 3 la 6 ani. În temeiul art. 80^1 alin. (1) Cod penal, limitele amenzii se reduc cu o pătrime, rezultând intervalul de la 712,5 la 1.125 de unități convenționale.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale, căința sinceră, asumarea răspunderii, disponibilitatea declarată de a achita amenda și absența unor circumstanțe agravante care să poată fi valorificate separat, instanța apreciază că scopurile pedepsei pot fi realizate prin aplicarea amenzii la limita minimă redusă. Solicitarea procurorului privind cuantumul de 1.000 de unități convenționale nu se impune în raport cu aceste elemente, inclusiv după înlăturarea agravantei pe care s-a întemeiat poziția acuzării.

Instanța stabilește o amendă de 712,5 unități convenționale. La valoarea de 50 de lei pentru o unitate convențională, prevăzută de art. 64 alin. (2) Cod penal, suma este de 35.625 lei. Acest cuantum rezultă din aplicarea art. 80^1 Cod penal și nu necesită aplicarea art. 79 Cod penal.

Întrucât art. 361 alin. (2) Cod penal prevede un maxim de 6 ani de închisoare pentru o faptă intenționată, infracțiunea se încadrează, potrivit art. 16 Cod penal, în categoria infracțiunilor grave. Reducerea limitelor pentru procedura simplificată nu schimbă categoria infracțiunii. În consecință, facilitatea achitării unei jumătăți din amendă, prevăzută de art. 64 alin. (3^1) Cod penal numai pentru infracțiunile ușoare sau mai puțin grave, nu este aplicabilă.

Potrivit ordonanței de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea lor la cauza penală din 24 august 2026 s-a decis recunoașterea drept corp delict și anexarea la cauza penală nr: 2026870793 cartea de identitate nr. *****5 ZY3, pretins eliberată de autoritățile Republicii Portugheze pe numele lui Arnăutu Radu. Prin urmare, având în vedere specificul învinuirii, caracterul fals al documentului, aceasta urmează să rămână la dosarul penal pe întreaga durată de păstrare a acestuia, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța le apreciază ca fiind întemeiate, din următoarele considerente:

Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 281 din 02.07.2026 a fost necesar pentru verificarea autenticității documentului depistat și a servit la stabilirea împrejurărilor relevante pentru soluționarea cauzei. Cheltuielile în cuantum de 1.130 lei aferentă întocmirii acestuia,

solicitată de procuror, urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, în condițiile art. 227–229 Cod de procedură penală.

Pentru a reţine concluzia în cauză, instanţa de judecată porneşte de la premisa că potrivit art. 227 alin. (2) cod de procedură penală: (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

După cum rezultă din norma art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, astfel încât instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanţa de judecată constată că acestea deși reprezintă cheltuieli obișnuite și absolut necesare, suportate în cadrul constatării infracţiunii incriminate, fiind generate inclusiv de caracterul stabilirii vinovăţiei imputate, iar o dată cu constatarea vinovăției inculpatului, revendicarea acestora este reglementată de conduita procesuală penală.

Sau, chiar și în ipoteza în care statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane, iar potrivit art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 din Codul de procedură penală, după constatarea vinovăției acestuia, această prezumție este înlăturată, iar responsabilitatea de a recupera cheltuielile judiciare cade exclusiv pe seama celui vinovat.

Mai mult ca atât partea apărării deși a obiectat asupra acestor cheltuieli judiciare, acesta nu a invocat careva circumstanțe ce ar exclude necesitatea compensării acestora de către inculpat, și nici nu a solicitat trecerea acestora în contul statului. Așa cum, în cazul de față, nu au fost reținute circumstanțe reglementate de art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de a-l elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, pe condamnatul or faptul că plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor, instanța consideră necesar a dispune recuperarea acestor cheltuieli din contul inculpatului.

Instanța constată că, prin ordonanța din 26 august 2026, în privința inculpatului Arnăutu Radu a fost aplicată măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 60 de zile, iar, în lipsa prelungirii acesteia în condițiile legii, măsura a încetat de drept la expirarea termenului stabilit, conform art. 195 alin. (5) pct. 1) Cod de procedură penală.

În consecință, la pronunțarea sentinței nu poate fi dispusă menținerea măsurii expirate, fiind necesară soluționarea distinctă a oportunității aplicării unei noi măsuri preventive.

Potrivit art. 175 alin. (2) și art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de instanță inclusiv pentru asigurarea executării sentinței, iar art. 385 alin. (1) pct. 15) din același cod impune soluționarea acestei chestiuni la adoptarea sentinței.

Potrivit art. 178 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „Obligarea de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă în scris bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanţa de judecată de a se afla la dispoziţia organului de urmărire penală sau a instanţei, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviinţarea procurorului sau a instanţei, de a nu se ascunde de procuror sau instanţă, de a nu împiedica urmărirea penală şi judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală şi a instanţei de judecată şi de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului. (2) Obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1).

În aprecierea necesității măsurii, instanța reține declarațiile inculpatului privind șederea îndelungată și desfășurarea activității de muncă în Germania, împrejurări relevante pentru evaluarea posibilității unei noi plecări peste hotare și a consecințelor acesteia asupra asigurării executării hotărârii. De asemenea, în speță au fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în raport cu care garanția asigurării se impune prin prisma art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală.

În măsura în care aceste împrejurări concrete justifică necesitatea asigurarea garantării executării pedepsei penale, obligarea de a nu părăsi țara fără încuviințarea instanței de judecată constituie o măsură ne privativă de libertate adecvată scopului urmărit.

În temeiul art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 61, 64, 75, 76, 77 alin. (2), 78, 80[1] și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, art. 162, 227–229, 364[1], 384–385 și 389–397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

CONDAMNĂ:

Se recunoaște Arnăutu Radu vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 712,5 (șapte sute douăsprezece, 5) unități convenționale, echivalentul a 35.625 (treizeci și cinci de mii șase sute douăzeci și cinci) lei.

Corpul delict – cartea de identitate nr. *****5 ZY3, pretins eliberată de autoritățile Republicii Portugheze pe numele lui Arnăutu Radu, valabilă până la 02.06.2031 – se păstrează la dosarul penal pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

Se încasează de la Arnăutu Radu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1.130 (una mie una sută treizeci) lei, aferente efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 281 din 02.07.2026.

În vederea asigurării executării pedepsei penale, a aplica, în privința inculpatului, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara până la definitivarea sentinței.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

pJudecătorul Judecătoriei Hîncești
sediul Central **Maria Ganganu**